

"EEN BRANDENDE ZAAK"

Open brief aan Gon Burger-Van der Horst

Alphen aan den Rijn, zondag 22 januari 1989

Beste Gon,

Ongetwijfeld kijk je een beetje vreemd op, nu je deze open brief, aan jou gericht, hier in de Afzettingen ziet. Er is echter iets dat me van het hart moet, en dat wil ik graag openlijk doen.

Op de vergadering van gisteren, in Leiden, heb je even, tussen twee voordrachten in, het woord genomen en je tot de zaal gericht met de opmerking dat we eerder op democratische wijze hadden besloten om tijdens de WTKG-vergaderingen niet te roken. Een paar minuten ervoor had je me al, toen ik een eerste trekje nam, onmiddellijk een papier voorgehouden met een soortgelijke tekst erop. De zaal viel je, dit keer met een áárzelend applaus, bij.

Er moeten me nu een aantal dingen van het hart:

Roken is, volgens de tegenwoordig geldende norm, een slechte gewoonte. Slecht, niet alleen voor de roker zelf, maar ook voor de personen in zijn of haar omgeving.

Van de op de werkgroepvergaderingen aanwezige personen rookt, grofgeschat, wellicht 10 procent. Stop je een dergelijke groep in een slecht geventileerde, kleine ruimte, dan heeft iedereen (ja óók de rokers zelf) last van de bedorven atmosfeer. Als er in een dergelijke groep (10% - 90%) gestemd wordt over wèl of niet roken, dan stemt, duidelijk, 10% voor en 90% tegen. En dat is dus, wat jij *demokratisch* noemt !

Je eerste voorstel deed je schriftelijk, bij monde van Adrie, waarbij je liet weten niet op de vergadering te komen zolang er gerookt werd: het was een te grote aanslag op je gezondheid (ik dacht bronchitis ?) en je stelde niet meer te zullen komen, zolang er geen niet-roken afspraak was. Zodra iemand op deze wijze zijn (of haar !) gezondheid in de discussie brengt, maakt deze, naar mijn mening, gebruik van een oneigenlijk machtsmiddel om zijn (of haar !) wil door te drijven, waar niemand een gelijkwaardig argument tegenover kan stellen.

De zaal van het Rijksmuseum, waar we steeds onze bijeenkomsten houden, beschikt over een werkelijk *uitstekend* ventilatie- en afzuigsysteem, dat ik bij het binnenkomen om half tien onmiddellijk in werking heb gesteld, en dat is blijven draaien tot na de vergadering. Het wil er bij mij niet in, dat de paar rokers in die goed geventileerde zaal ook maar iemand last bezorgen (zolang er tenminste geen kleding van anderen in de fik wordt gestoken !).

Kijk Gon, ik weet óók wel dat het onverstandig is, dat ik het veel beter zou laten, dat het misschien zelfs wel slap is om dat niet te doen etc., enzovoorts. Maar laten we duidelijk zijn: dat is *mijn* zaak, of misschien die van mijn huisgenoten, zeker *niet* de jouwe ! Ik ben er zéker van, dat ik jou en de anderen in de museumzaal minder last bezorg, dan het zweefstof in de lucht, het spaanderplaat in de betimmering, het chloor en de coffeine in het koffie- en theewater, de zweetvoeten, de okselgeurtjes, de cosmetica, de knoflookdamp, de visstank of de dóódsaaie sprekers, die er allemaal op hun

beurt zijn waar te nemen, maar waartegen het niet zo makkelijk of populair is oppositie te voeren. Er bestaan trouwens óók mensen die allergisch zijn voor honden !

Mijn standpunt is dus duidelijk: op de volgende vergadering róók ik, of de vergadering het goed vindt of niet. En desnoods gebruik ik een even verwerpelijk/goed (?) machtsmiddel als jij: gaat men daarmee niet accoord, dan ga ik naar huis, wat in de praktijk zal betekenen, dat iederéén naar huis moet.

Uiteindelijk bevindt men zich daar in een openbaar gebouw, waar het roken is toegestaan, omdat er *afdoende middelen* zijn, die ervoor zorgen dat niemand er last van heeft.

Mocht je naar aanleiding hiervan besluiten om niet meer op de werkgroepvergaderingen aanwezig te willen zijn, dan vind ik dat jammer (en dat meen ik echt. Je bent, verder, een schat van een meid, die ik niet graag zou missen), maar dat is dan jouw, naar mijn stellige mening, *onterechte* beslissing.

Ik hoop dat je het zover niet laat komen. Gun iemand zijn zwakte, wij gunnen jou ook de jouwe !

Toch ook met vriendelijke groet,

Arie W. Janssen